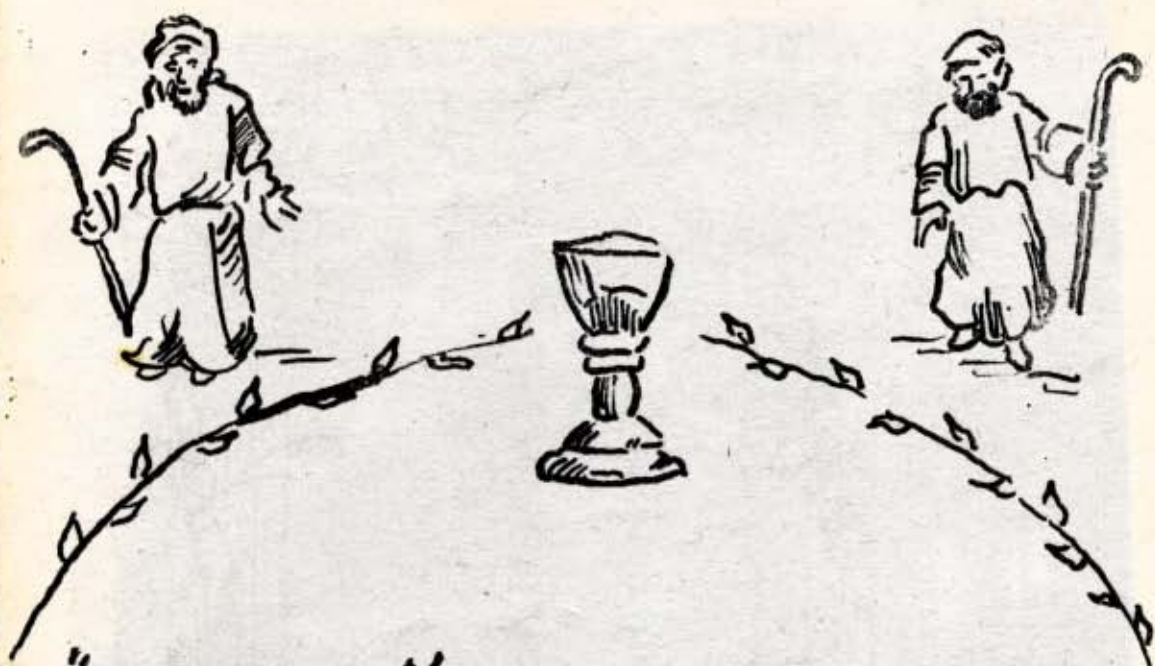




קבוצת הצופים ב"ב ארות



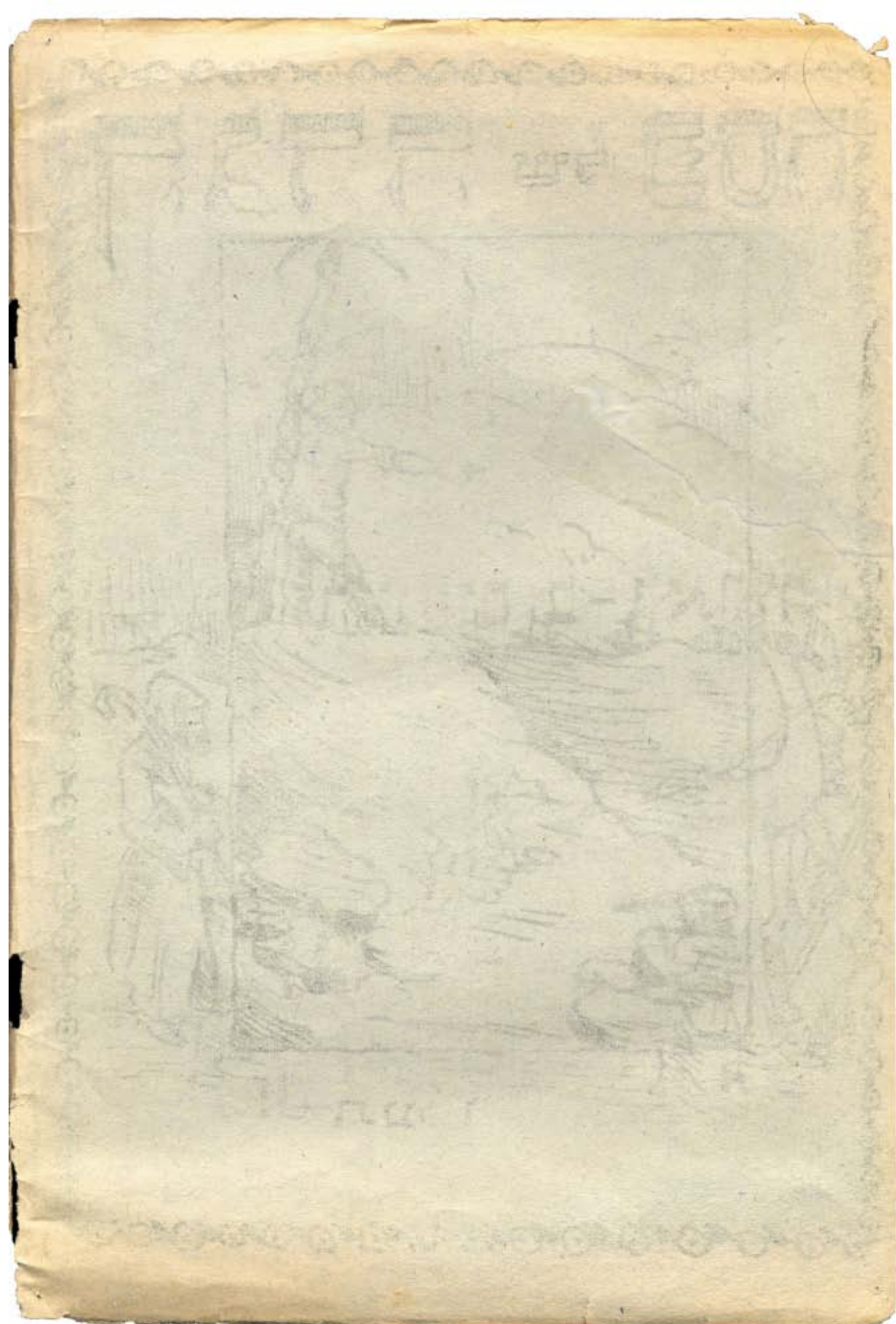
הגדה של פסח

קיבוץ בארי
ע"ש בור כצנלסון
הארכיון



תש"ו

1946

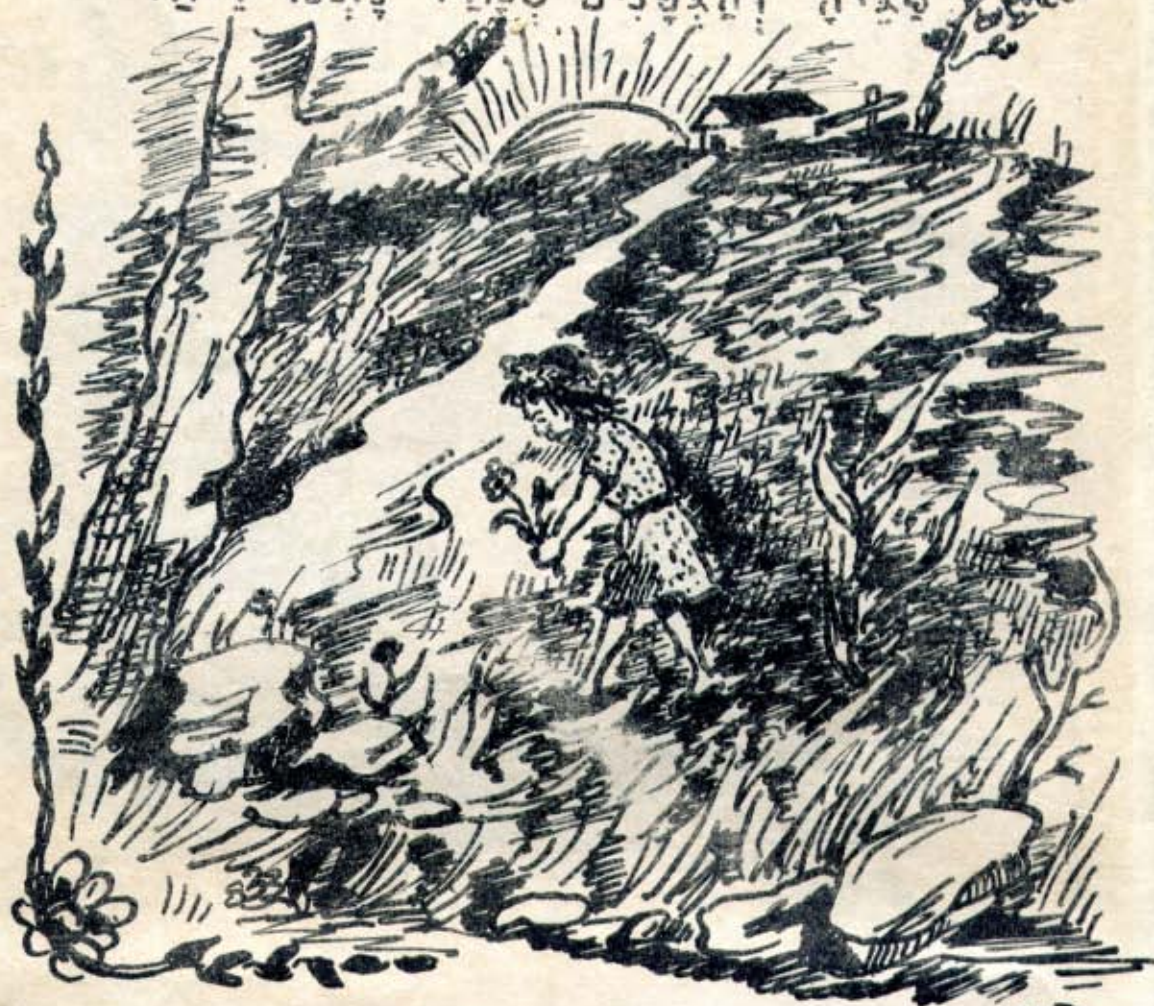


בְּנֵי מִדְבָּר וּמִדְבָּר
לִקְיָם מִצִּוֹת עֲשֵׂה
שָׁמֹר אֶת חֹג הָאֲבִיב
זְכוֹר אֶת הַיּוֹם
אֲשֶׁר בָּנוּ יִצְחָק





כֹּה הִסְתִּיחוּ עֵבֶר, הַגִּזְעִים חֲלָף
 הַלֵּךְ לוֹ, הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ,
 עֵת הַצִּמִּיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר
 נִשְׁמָע בְּאֶרְצָנוּ, הַתֹּאכָה חֲנֻכָּה
 פְּגִיחָה וְהַגִּפְסִימִים סִמְדוֹר נִתְּנוּ רֵיחַ.



חַסְדֵּי ה' מְלֵא
 הַשָּׁמַיִם
 כֹּפֶק עַל־אָרֶץ
 בְּרוּכָה

מִמַּגֵּד שָׁמַיִם שׁוֹבְעֵנוּ בְּטָל
 צוּה שָׁנָה טוֹבָה וּמַעֲשִׂיֹת
 פְּרֵי הָאָרֶץ לְגֹאֲוֹן וּלְתַפְאוֹת בְּטָל
 שׁוֹבֵעַ מֵלֹא אֶסְמִינִי

בֶּן דָּוִד שִׁימֵנוּ

בְּטָל





דוֹבָרִים אֵלַי: צִדְעִיכֶם בְּמַעֲבְרֵי לָבֹד
 וַיֹּם יָגִיעַ וְהָיִינוּ לְעֶשְׂרֵי לָהָב
 וַיֵּלֶךְ יָדְךָ לְבֹא אֵלַיךָ פְּדוּחֵי זָדֹן לָבֹד
 וְהֵלֶךְ זֶל בְּמַלְלֵיכֶם וְעַבְדֹּכֶם יִשְׁבֹּר
 חֹדֶשׁ חֹדֶשׁ וְצִדְעֵיכֶם יִצְרֹעַ
 בְּמַעֲבְרֵי הַלָּב

וּבֹא וּבֹא: לָךְ וְרַע לְחַב קִצִּיר קִיב





אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם:

כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי

נוֹתֵן לָכֶם וְקִצְרֹתֶם אֶת קְצִירָהּ

וְהִבֵּאתֶם אֶת עֲמֹד וְאֲשִׁיר

קְצִירְכֶם אֶל הַבֵּהֶן.



לְאֵלֶיךָ

בְּעֶמְלֵךְ הַנְּמָלִים

כָּל אִישׁ יָבִיא בְּעֹמֶד אֲלֻמּוֹת

וְגִדְשׁ דָּגָן יָקוּם לְתִלְפִיּוֹת

וְשִׁבְּלֵיו פְּנִימָה פְּנִימָה הַחֲבִיבִים.

(ה)

5 קראת אביב נדון בקול

נפה בתוך נדבה מחול
תעישו נשמות כל חי
אשר זרע יגיל ישיר
כי לא קרב מועד קציר
גמל יבול עידי



5

קראת אביב הטיבור
אדם ונוד פרים וצאן
כי בר מלאה שדות
לקול חליל וזעים עליז
ועומה העדר על הגצ
שוא וגליו ירקח





אור מתוך הקר ידך

פרחי חמדה בלי גבול וחזק

שפעת ציצים מזהרת

מיום ליום יוסיף הכר

ירבה צבעי תפארת

מי לא ישמח בירח ציו

מי לא ימלא דגן פיו

ושפתותיו גיל נער

אשרי עולם שפכה לו

הדר חדוה וזהר

הכיפה הקהרים נכסים

זהבנות תתמוגגנה



כַּבֵּד

וְעַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

וְעַל תְּנוּבוֹת הַשָּׂדֶה

וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה

שֶׁנֶּחֱלָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְהַנְחִילָנוּ לָנוּ

לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וְלִשְׂבֹּעַ מִטוֹבָהּ



כּוֹס לְאִשׁוּנָה

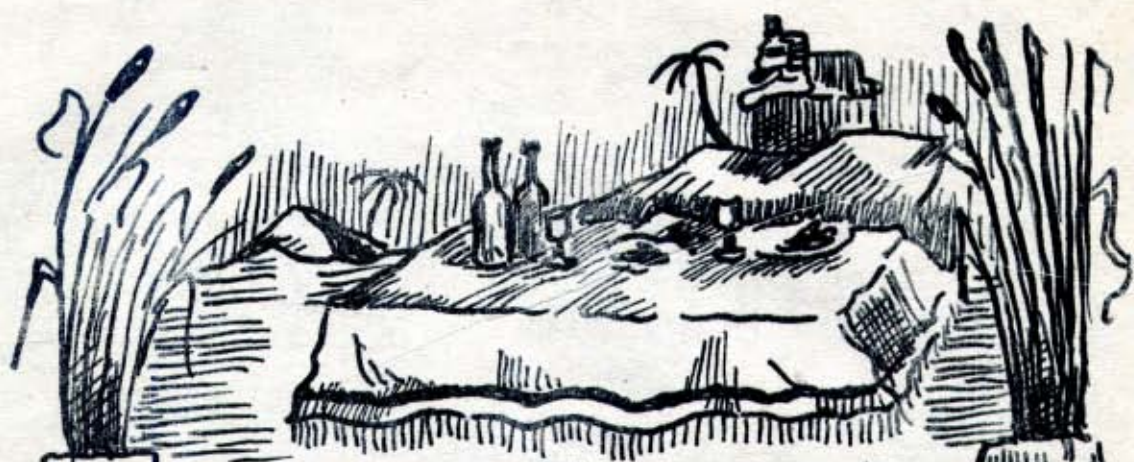


הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֶחֱזֶק אֶת יְמֵינוּ
וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ

וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ
וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ

וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ
וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ וְיִשְׁמַח בְּנוֹתָנוּ





מִלֵּה נִשְׁתַּנָּה

הַלֵּילָה הַזֶּה מְכַל הַלֵּילוֹת
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֲנוּ אוֹכְלִים
הַמֶּץ וּמִצָּה הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ
מִצָּה שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֲנוּ אוֹכְלִים
שֶׁאֵין יְדֻקּוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה מְרֹדֶה.

עֲבָדִים הָיִינוּ
לְפָרַעֲה וּמִצְרַיִם.



את אבותינו
ממצרים
הרי אנו
בנינו ונבני
בנינו
מנעבדים
היינו
לפועה

יוציאנו
לאלהינו
משם ביד
חזקה
ובזרע
נחנה ואנו
לא הוציא
הקדוש

ברוך הוא
פלאנו נבונים פלאנו זקנים פלאנו יודעים
את התורה מצוה עלינו לספור
ביציאת מצרים וכל המצוה לספור
ביציאת מצרים הרי זה מצות





וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲבֹדוּנוּ
וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה :

וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִים כִּמְהָ שֶׁנֶּאֱמַר

הָיָה נִתְחַפְּזָה לוֹ כֹּחַ יָדָה וְהָיָה כִּי

תִּקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף עָם הָיָה עַל

עֲלֹנָיִנוּ וְנִלְחָם בָּנוּ וַעֲלָה מִן הָאָדָם :

וַיַּעֲבֹדוּנוּ כִּמְהָ שֶׁנֶּאֱמַר לִמְעַן עֲבֹדָתוֹ

אֲסִדְלוֹתָם וַיִּבֶן עֲבָדֵי מֶסֶכֶת לְפָרְעֹה אֶת פִּיתוֹם

וְאֶת רַעַמְסֵס : וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה

כִּמְהָ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבִידוּ מִצְרַיִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בַּפֶּדֶךְ .



וַיִּמְרֹדוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה

קָשָׁה בְּחוֹמָר וּבְלִבְנִים וּבַעֲבֹדָה

בַּפֶּדֶךְ .





פֶּרַעַה לְכָל עַמּוֹ
לְאֶמֶד :
כָּל הַבֵּן הַיָּלֹד הַיְּאוֹרָה
תִּשְׁלִי כוֹהֵנָה.



וַיְבִי יִשְׂרָאֵל מִקִּוְיָנַיִם אֶת הַקֶּשֶׁת
 בַּמִּדְבָּר וְרוֹמְסִים בַּחוּמַר וּבְקֶשֶׁת הָיָה
 הַקֶּשֶׁת נוֹקֵב אֶת עֵקְבֵיהֶם וְהָדָם מִתְבַּוֵּס
 בַּחוּמַר דָּחַל בַּת בָּנוּ נָשָׁל עֲשֵׂת לֹחַ
 הַיָּסָה הָרָה לָלֶדֶת וְרִמְסָה בַּחוּמַר עֵם
 בַּעֲלָה וַיֵּצֵא הַנֶּלֶד מֵאֵמֶיָּה וְנֹתַעַבֵב
 בְּתוֹךְ הַמִּלְבֵּן. וַיֵּרֶד מִכָּאֵל וְהַעֲלָהוּ לִפְנֵי
 נָסָא הַכְּבוֹד.

-בְּאוֹתוֹ לֵילָה נִגְזַר גִּזְרֵי דִין
 עַל מַצָּרִים.





בְּאֵשׁ יִבְנֶנּוּ
 אֶת־
 בֵּית־יְהוָה וְכָרֵךְ יְהוָה



וַיֹּאמֶר ה' הִנֵּה רוּחִי אֶת צֶאֱן יִתְּרוֹ חֹתָנִי
 בְּהֵן מִדִּין וַיִּנְהַג אֶת-הַצֹּאן אַחֵר הַמִּדְבָּר
 וַיָּבֹא אֶל הַר אֱלֹהִים חֹרֶבָה: וַיִּבְרָא מִלְאָךְ
 יְהוָה אֱלֹו בְּלִבָּת-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּכֶה וַיֵּרָא
 וְהָיָה הַסֶּכֶה בֹּעֵר בְּאֵשׁ וְהַסֶּכֶה אֵינֶנּוּ
 אֲפֹל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְדֶּה-נָּא וְאֶרְאֶה אֶת
 הַמְּבֹרָא הַגָּדוֹל הַזֶּה מִדֹּעַ לֹא יִבְעֹר הַסֶּכֶה:
 וַיֵּרָא יְהוָה בִּיסֹר לָרְאוֹת וַיִּקְרָא אֱלֹו
 מִתּוֹךְ הַסֶּכֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 הֵנִי: וַיֹּאמֶר אֶל תִּקְרַב הֵלֹוֹם לְעַל נֶעְלִיד
 מֵעַל וּגְלִיד כִּי הַמָּקוֹם אֲנִי עֹמֵד
 אֲדַמֶּת-קִדְשׁ הוּא: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה
 פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהִבֵּי־אֵל הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה נֹאחַ דְּאִיתִי אֶת עֲנִי לְעַמִּי אֲנִי
 בְּמִצְרַיִם וְאֶת צִעֲקָתָם... וְעַתָּה לֵךְ
 וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פְּרֹעֶה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.



באת אל הנעבים והאמללים, אל כל
הנאנחים והנצרכים ואמר אליהם כי
עבדים הם - והם לא יבינו; ואמר אליהם
כי אמללים הם - והם לא ידעו; וכי גדול
עבדים וגדולים מכאוביהם ונורא לחצם
והם לא יאמינו; ופקח את עיניהם וזחנק
יד על כל לחצם ועל כל עבניהם - וגאלתם.
ועם רב יאמר אהרית מן רב אחיה אשר
לא ידעך ואשר לא ידעוך עוד, ואמר
כל העם מסביב אשר רע ואר ליהם,
והיית לראב המון אדם רב ולראש בעבור
ועלית מן התולעים - אדם
מן האדם - עם
ואתפדות חול - אדם





בְּדִים הֵינּוּ לַפְדָּה
 בַּמַּצְרִים
 וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיָד
 חֲזָקָה וּבְזְרוֹעַ נְטוּיָה.



יסעו בני ישראל מרעמסס ספטה פנעש
 מאות אלף וגלי הגברים לבד מפרק: וגם נערב
 וב ענה אהם וצאן ובהד מקנה פבד מאד: ויאפו
 את הפצק אשר הוציאו מאצרים עגות מצות פי
 לא חמץ פי גרשו מאצרים ולא יכלו להתמקח
 וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל
 אשר יעבד במצרים תלעים וצנה וארבע
 מאות שנה: ויהי מקץ תלעים וצנה וארבע
 מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
 אבות יהודה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא
 ליהודה להוציאם מארץ מצרים הוא הליכה הנה
 ליהודה שמרים לכל בני ישראל לדירתם.





צאת ישראל מצרים
בית יעקב מעם לעז:

היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלו ויהוה: הים דאה וינס
הינדון יסב לאחור: ההרים
דקדו פאילים גבעות פבני
צאן: מה לק הים פי תנוס
הינדון תסב לאחור: ההרים
תקדו פאילים גבעות פבני
צאן: מלפני אדון חגלי ארץ
מלפני אלוה יעקב: ההפני
הצור אגם מים חלמיש
למענינו מים.



כֹּדֶר אֶת הַיּוֹם
 הִנֵּה אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם
 מִמִּצְרַיִם, כִּי בַחֲזֶק
 יָד הוֹצִיא אֲדֹנָי אֶתְכֶם
 מִצֵּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ.



יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִבִּיטְךָ אֶל אֶרֶץ

וּבִה אֶרֶץ נִחְלֵי מַיִם עֵינֶיךָ וְתִהְיוּמוֹת

וְצִמִּים בְּבִקְעָה וּבְהָר. אֶרֶץ חֲשֵׁה

וְעֵבֶרָה וְגִפֹן וְתֵאֵנָה וְדַמֹּן

אֶרֶץ זֵית וְעֵמֶן וְדֹב עֵי אֶרֶץ

אֲשֶׁר לֹא בְמַסְפֵּנוֹת תִּמְאֵל בָּהּ לֶחֶם

לֹא תִחְסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲדֹנֶיהָ

בְּרָצָל וַיִּהְיֶה רִיבָהּ תִּחְצֹב נְחֹשֶׁת:

וְאֵבֶלֶת וְעֹבֵבֶת וְיִבְרָכָה יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה

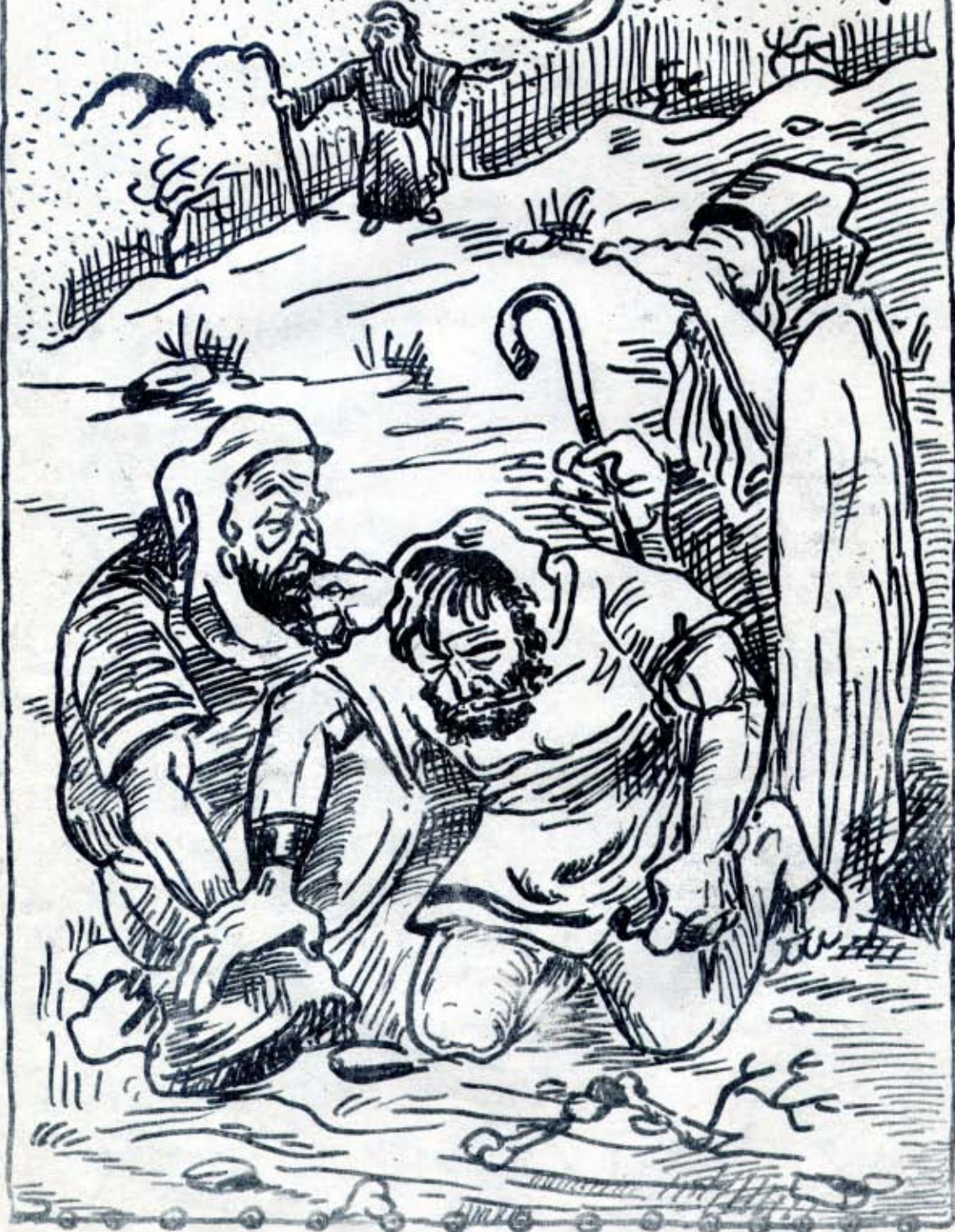
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.



יִשְׁלַח מֹשֶׁה מַדְגָּלִים לַתֹּדֹת
 אֶת הָאָרֶץ וַיַּעֲזֹבוּ מִקֶּץ אַרְבָּעִים
 יָמִים וַיָּסְפֹדוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָזְנוֹ אֶל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתָּנוּ וְגַם צִבְתָּ
 חֶלֶב וַיִּדְבַּע הָיָא וְזֶה פִרְקָהּ: אָפֹס: פִּי
 נַעַץ הָעָם הַלֵּוִי בְּאָרֶץ: וַיִּזְעִיאוּ
 זִבְתָּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרַד אֶתָּה אָנֹכִי
 בְּנִי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 עָבַדְנוּ בָּהּ לְתֹר אֹתָהּ אָרֶץ
 אֲכֻלֹת יִלְעֻזִּיָּהּ הִיא: וַתִּשְׁעֶא כָּל
 הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּדְבְּרוּ הָעָם
 בְּלִילָהּ הַהִוא: וַיִּלְכוּ עַל מֹשֶׁה
 וְעַל אֶהֱרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵיהֶם כָּל הָעֵדָה לֹא מִתְּנוּ בְּאָרֶץ
 מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹא מִתְּנוּ:
 אֲלֵמָה יִהְיֶה מִבֵּיָא אֶתָּנוּ אֶל
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנָפֹל בַּחֲרֹב
 נָשִׁינוּ וְנַפְּסֵינוּ יִהְיֶה לְבַז: וַיָּהִם
 כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
 עֲלֵה נַעֲלֶה וַיִּדְבְּרוּ אֶתָּה
 פִּי יָכֹל נִכְכֵּל לָהּ:



קדמה תלוצ' פידק'ר



וְאֵלֶּיךָ תִּשְׁבָּעוּ וְאֵלֶּיךָ תִּשְׁבָּעוּ
וְאֵלֶּיךָ תִּשְׁבָּעוּ וְאֵלֶּיךָ תִּשְׁבָּעוּ



עוֹד הַדֶּרֶךְ יָב, עוֹד יָבָהּ הַמִּלְחָמָה
וְכָל לָכֶם לָנוּעַ, לָנוּעַ בְּעֶרְבָה -
וְלִפְנֵיכֶם פְּרוּעָה דֶּרֶךְ גְּדוּלָה וְרָבָה
וְכָל אֲרֻבָּעִים תִּשְׁכַּח נִתְּעַ בֵּין הַקָּדִים
וְיִחְזוּל בְּמִנּוּ נִתְּעִים וְבוֹא פְּגָרִים
אֵל נָא יַעֲרֹנוּ פְּגָרֵי הַנֶּחֱשָׁלִים
תִּשְׁבָּעוּ דִּוְתָם מִתּוֹ - כְּפֹסֵחַ עַל הַחֲלָלִים!
יִרְקֹבוּ בְּקִלְוֹנָם סְרוּחִים עַל צְרוּתָם,
תִּשְׁבָּנִתְפֹּס נִתְּעֵאנָה מִמַּצָּדִים אֲוִתָם,
וְיִתְּקֵן לָמֹד הַלְוִתָם, וְכָל בְּצֻלִים, נִשְׁמָעִים
דִּוְדִים מִלֵּאֵי בְּעוֹד רַבִּים וְנִצְוִנָם.
עוֹד הַיּוֹם אִזְּ מִתְּקַר יִחְלַק רוּחַ קָדִים
עִם הַעֲנִיִּים גּוֹפֶת אֲחֵרִין הַעֲבָדִים.



וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים! נָדִים! עֲזָבוּ אֶת הַשָּׂמֶיִם!
 אֲדָא אֵל יַעֲלֵה קוֹלְכֶם, דְּרוֹכֵי עֵץ בְּדִמְכֵה!
 כִּן צַעֲדְכֶם יִדְגִּיעַ מִדְּבָר וְנִרְדְּמִיו -
 אִישׁ וְאִישׁ בְּלָבָבוֹ יִשְׁמַע הֵד פְּטֻמֵּיהּ!
 אִישׁ בְּלָבָבוֹ יִשְׁמַע קוֹל אֱלֹהֵי דְוֵבָר!
 יִלְךְ! הַיּוֹם אֵל אֲרֵץ הַדְּנֵיָה אֲתָה עֲבִיר!
 לֹא! לֹא לָחֶם קִלְקֵל, שְׂעֹר יִדְגֵן נִשְׁמָיִם -
 לָחֶם מִצֵּב תֵּאכֹל, פֶּרִי עֵמֶל יָדֶיךָ!
 לֹא! לֹא אֱהֵל תִּהְיֶה וְנִלְיוֹת נִשְׁתַּקִּים -
 בֵּית אֶחָד תִּבְנֶה אֱהֵל אֶחָד תִּקְרִי!
 כִּי מִלְכָּד הַמִּדְבָּר תִּחַת הַשָּׁמַיִם,
 עוֹד לֹאֲלֵה עוֹלָם גְּדוֹל וְחַב יָדִים.
 וְהַלְבַּדְיֵל הַנְּשִׁימֹן דְּמִי הַצִּיָּה -
 תִּדְגֵּעַ תִּחַת נִשְׁמָתֵךְ אֲרֵץ יִפֶּה-פִּיָּה!



בן גמליאל הזה אומר: כל מי
 שילא אומר שלשה דברים אלו
 בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן:

פסח

מצה מרור



הוא לחמא עניא

די אכלו אבה תנא
 בארעא דאצרים. כל
 דכפין ייתי ויבול כל
 דצריך ייתי ויפסח
 השתא עבדי לשונה
 הבאה בני חורין.

כז



דער פארשטאנדער
פארשטאנדער
פארשטאנדער
פארשטאנדער
פארשטאנדער



בְּכָל דֹּר וְדֹר

הָיָה אָדָם לִרְאוֹת עֲצָמוֹ
בְּאֵילָנוֹ הוּא יָצָא מֵאֶצְדָּיִם.





בֵּיב גְּלִים הַצֹּנְעִים סְבִיב רֵחוֹת הַשְׁוֹעֲרוֹת

קוֹלוֹת אֵיתָן הָרוֹנְעִים וְשִׁלְהוֹת הַבּוֹעֲרוֹת

מָה דַל מָה דַל חֲלָקָה וְאִי יִרְחֹמֶנָּה



הַלֵּב הוֹמָה חֵיד. יִתֵּד

אֵל מִגֵּל עוֹלָם אוֹיֵב וְזָר



וְיִתֵּן רֹאשִׁי מֵאִם וְעֵינַי מִקֹּד וְאֶעֱבֹה

וְאֶבְקֶה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָלֵי בֵּת-עַמִּי

עַל הַקְּדִים אֲשֶׁר נָהִי, עַל נְאוֹת מִדְבַּר-קִינָה

וְהִפְכֹּתִי אֲבָתָם לְשִׁעוֹן וְשִׁמְחָתִים

מִיגוֹלָם.



גְּדוֹל הַתְּהוֹ הַמַּסִּבִּיב וְנוֹרָא מַסִּבִּיב

הַתְּהוֹ וְאַפִּס מַפְלֵט וְכִי נִשְׁוֹעַ
בַּחֲשֵׁךְ וְכִי נִתְפַּלֵּל אֶזְרָן מִי תַּעֲזָמֶנּוּ
וְאַם קָלִילִת אֱלֹהִים אֲכַזְרֶנּוּהָ נִקְלֵל
עַל רֹאשׁ מִי תַּחוֹל וְכִי נִחְדָּק יָשׁוּן
וְאַגְדָּק זַעַם נִקְפֹּץ עַל קִזְקֹד מִי
יִנְחֹת אֶת נַפְלִים יִבְלַע הַתְּהוֹ יִשְׁאֵל
הָרוּם וְכִי אֲשַׁד יֵאבְדוּ יֵאבְדוּ וְאִין
דָּרֵךְ עוֹד וְאַזְלֵת יָד וְאַשְׁעֵן אִין
וְהַנְּשָׁמִים מִחֲרִינְשִׁים :





שִׁכְרַךְ חֲמֻתָּה

עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ
לֹא קָדְמוּ כִּי אָכַל אֶת
יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַנַּעֲמָה
שִׁכְרְךָ עֲלֵיהֶם נִשְׁפָּךְ וְחֲרוֹן
אַפְּךָ יִשָּׁעֵם. תִּרְדָּךְ בְּאֵף
וְתִשְׁמָדֵם מִתַּחַת שָׁמַיִי יי



ס"א פתח את בעברי יומם וליל

אקדע מצריקה זלמות בתיים.
ארצי, פונען זרועות בעביליך
לאחי הנמלטים!

ס"ב ענה לי, הייה נא אלנד
לזעדיים במעמקיך - עמא נעלום.
למתפוצים אלי בבעיה -
הייה נא נד ודם!

ס"ג ופי, אל נא תיעך מלצפות

ואל תלמה מלהיות נכון
לחבק פפות וגלים בעיפות
גפאעיקן לחן.



ל"ד



בַּא הַפָּרָיִם

בַּא הַפָּרָיִם. הוּא בַּא - וּבְגִדוֹ לֹא קָרוֹב וְרֹאשׁוֹ
 לֹא קָרוֹב אֶפְרָיִם. הוּא בַּא וְאִתּוֹ נִכְנָסוּ מִלִּיּוֹנֵי צִלָּלִים.
 וְאִתּוֹ פִּסְעָה שְׂחִיבָה אֲדוּכָה שֶׁל טְבוּחִים, מְעוֹנִים
 וְגִדּוֹנִים. וְהֵם הֵם אֲשֶׁר דִּבְרוּ מֵתוֹךְ גִּדּוֹנוֹ.
 וְאִתּוֹ הַקְּשָׁבָה לֹא, לֹא אֲנִי הַקְּשָׁבָה הַקְּשָׁבָה.
 בְּמִנְהַג דּוֹרוֹת, דּוֹרוֹת רְחוֹקִים שֶׁחָלְפוּ וְדּוֹרוֹת
 שֶׁבָּאוּ - נִכְסוּר נִכְסוּר לְעוֹלָם. לְעוֹלָמֵי-עוֹלָמִים.
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁטָּבַח, אֲבוֹתֵינוּ שֶׁעָבְדוּ אֱחִיּוֹתֵינוּ
 וְאֱחֵינוּ שֶׁחָנְקוּ, עוֹלָמֵינוּ שֶׁנִּשְׁרָפוּ חַיִּים.
 לְכֹר נִכְסוּר וְלֹא נִשְׁכָּח.

וְאָמַר לְעַמּוּנֹת אֶת סִינֵי הַעֲבוּרִים. לְעַיִם הָיָה לְעַמּוּנֹת
 אֲדָם בְּאֲדָם. וְהָיָה בְּעוֹץ בְּחִבּוּן הַדּוֹרֹת, מִתִּי נוֹלָדָה
 בְּעַמּוּנָה לְעַמּוּנָה. כְּבוֹד וְאֶשׁוֹן הַנֶּשֶׁת בְּלֵב הַעַבְדִּים מִתִּי
 הַיִּמּוּנֹת הַדְּגוּלָּה? בְּעַמּוּנָה שֶׁהָיָה קוֹמָה הַמִּינִי שֶׁל
 הַדּוֹשָׁן כִּגְד מִשְׁפָּחִילִי. שְׂבַע נִסּוּל וְשְׂבַע נִקְרָם. פִּי
 בְּכֹנֵה הַצִּדִּיק וְשֶׁחִרְרֵה הָאָדָם. נוֹלָדָה עִם הַנֶּץ הַחֲמָה
 שֶׁל אָדָם הַמִּשְׁפָּחָה הַבְּכִל מִעֲרֹכֹת הָאֲנוּשִׁים
 לְחִירוֹת, לְחִירוֹת שֶׁסִּינֵי הָיָה, בְּכִל שֶׁלֹּא הָיָה שֶׁל
 מִדּוֹשָׁאִים, בְּכִל יִצְיָאוֹת מִצִּדִּים שֶׁל כָּל הַעַמִּים וְכָל
 הַדּוֹרֹת שֶׁל אֲדָמוֹת וְשֶׁל מִלְּחָמָה, בְּכִיל שֶׁלֹּא וְשֶׁל
 וְשֶׁל הַבְּרִיקָאוֹת. אֲךָ גַּם אִם שְׂבַע נִסּוּל, נִקְרָם וְנִתְעוֹדָה
 אֲנִי וְאֵלֶּה אֶעֱשֶׂה יְבוֹאֵה אֶתְרִינִי וְיִצְיָאוֹ בְּעַבְדוּתִינִי
 בְּאֶתֶר יִצְיָאוֹ מִכְּבוֹד בְּעַבְדוּת סוֹלֵלִי הַדְּפֹנִי
 לְכִפְיִנִי עַד בּוֹא הַיָּם וְהִיא דְּגוּלָּה לְדָגִל הַחֲבִירָה
 הַמִּשְׁפָּחָה. עַד יָקָרָה הָאָדָם בְּמִלּוֹא קוֹמָתוֹ
 וְיִתְגַּלֶּה לְעֵיִן כָּל בְּאוֹר הַפְּצָחִים הַצִּפּוֹן בּוֹ,
 כְּשֶׁיִּשְׁעוּ וְהִבָּה וְלִבּוֹ בְּהוֹר
 וְיִדְּיוֹ נִשְׁמָנוֹת וְחֵייוֹ חֲפֹעַ
 וְאֶדָּה אֵין לֹא עֶבֶד עֲבָדִי וְלֹא
 עֶבֶד פִּנְעֵנִי. לֹא פִּנְעֵנִי וְלֹא
 סִינֵי וְכְבוֹד כָּל אָדָם וְאֶשׁ פִּנְה
 הוּא לְחִבְרָה הַפְּגִמָּה בְּאֵל וְבֵא
 הַיָּם הַמִּלֵּא.





זר אחרון לנעבבד ודאנשון לגאולה אנהנו



ידנו לבדה, ידנו החזקה
אנו כבד העל מכל גאון צאננו פדקה.
ונזקף דאנשנו עצמנו ויצרו בעינינו -
ונזקק למדבר ונאמר לציח «אננו!»
על-דאנשי הצירים בין מל לעי עבים
נתינו מקורו הדור עם כל נשאי עצמים -
נאי אדון לנו?!

גם עתה אם סגר עלינו מדברו אל נקם,
קמנו נגנו בנה נשיר ננוז ומרי-ונקם!
לחובות! לרמחים! התאחדו!
על אף העצמים והמקום -
הננו ונעלינו -

בסערה

הננו ונעלינו!





בְּרֹאֵי

זֹאת בְּגוֹיִם קָדְשׁוֹ מִלְחָמָה

יִגְשׁוּ יַעֲלֹו כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה

הַתָּוֹ אֲתֵיכֶם לַחֲרָבוֹת

וּמִצְמָרוֹתֵיכֶם לְרִמָּחִים

הַחֶלֶשׁ וְאִמָּד גְּבוּר אֲנִי

וְנִקֵּיתִי דָמָם לֹא נִקֵּיתִי

וַיְהִי עֲשֵׂן בְּצִיּוֹן



(ל"ח)



וְאֵלֶּים בָּאִים נָאִם יְהוָה וְנִבְטַח
 חֹרֶנֶץ בְּקוֹצָר וְדֶרֶךְ בְּנֹבִים
 בְּמִשְׁךְ הַצֵּרֶעַ וְהַפְּיִסוּ הַהָרִים
 לְנִסִּים וְכָל הַגְּבֻעוֹת תִּתְמַלְּגָנָה
 וְעִבְתִּי אֶת תְּשׁוּבוֹת עַמִּי וְשִׁדְרָאֵל
 וְכָנֹן עֲרִים נְעֻמּוֹת וְיִשְׁעֵי
 וְנִפְתְּחוּ כְרָמִים וְעִתּוֹ אֶת יֵינִים
 וְעֲשׂוּ גִּצּוֹת וְאֶכְלֶה אֶת פְּרִיהֶם
 וְנִשְׁבְּעֵתִים עַל אֲדָמָתָם וְלֹא
 יִנְתְּעוּ עוֹד מִעַל אֲדָמָתָם
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם.

פסח סעודת פסח



וַיִּנָּשָׂא נֹס הַדָּדוֹר
וְנִמְחָה לְנֶצַח אוֹתָקִין
וְשָׁבִיב הָאוֹר יוֹצֵת בְּעֵין
וְלֵב חֲדָשׁ וּפְנֵים בְּאָדָם
וְקָם וְנִעְוָר כֹּל דָּפָא בְּעוֹלָם
כִּי יֵנֶה יוֹם.



הסדר

סדור פסח
בה לבתו

